

3 marca 1926 r.

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *E 046, 5/14*

Nr 3045.

Kl. ~~37 a~~ 2.

Constantino Constantini
(Gorizia, Włochy).

37 a, 5/14

Sposób budowania stropów i dachów z zespołów żelazobetonowych.

Zgłoszono 9 marca 1921 r.

Udzielono 26 września 1925 r.

Wynalazek niniejszy daje możność budowania stropów i dachów z płyt drażonych w formie kratownicy żelbetowej i belek T-owych bez rusztowania, używanego dotychczas przy budowie stropów i dachów żelbetowych na przestrzeni całego stropu, z wyjątkiem tych miejsc, gdzie mają być założone belki T-owe.

Do wykonania stropów według niniejszego sposobu służą gotowe płyty żelbetowe o przekroju półparabolicznym, uzbrojone wkładkami żelaznymi i wydrażone w środku. Płyty te układają się przy sobie na podporach drewnianych, zaś w pozostawionych pomiędzy poszczególnymi szeregami płyt wolnych miejscach wykonywa się na miejscu belkę żelbetową T-ową.

Fig. 1 rysunku przedstawia widok perspektywiczny płyty drażonej, fig. 2 — w większej podziałce przekrój poprzeczny części stropu, fig. 3 — rzut poziomy części stropu, fig. 4 — przekrój poprzeczny stropu, fig. 5 — przekrój podłużny stropu, fig. 6 — przekrój podłużny dachu, fig. 7 — widok perspektywiczny od dołu kilku szeregów płyt drażonych, ułożonych na drewnianych podporach, fig. 8 — widok perspektywiczny od góry kilku szeregów płyt drażonych, fig. 9 — przekrój podłużny belki T-owej.

Płyta 1 uzbrojona jest wkładkami żelaznymi 2, które wystają z obydwu jej boków. Wystające końce wkładek służą do połączenia płyt z belką T-ową 4 względnie z

murem. Płyty drażone opiera się jednym końcem na murze względnie na podporze drewnianej 7, zaś drugim końcem również na podobnej podporze drewnianej. Pomiedzy dwoma szeregami płyt powstaje wolna przestrzeń 3, najeżona wystającymi z płyt końcami wkładek żelaznych 2. W przestrzeń 3 zakłada się w zwykły sposób uzbrojenie żelazne i zapełnia się betonem, tworząc belkę T-ową 4. Ponieważ boki płyt drażonych są skośnie ścięte, przeto zaciskają klinowo belkę T-ową, zaś wystające końce wkładek służą do wzmocnienia i usztywnienia całości. Płyta drażona 1 posiada z obydwu stron na płaszczyźnie górnej wykrój w kształcie progu, który w połowie szerokości płyty zmienia szerokość i głębokość. Wykrój ten zabezpiecza płyty przed przesunięciem się wzdłuż belki T-owej.

Zaletą nowego sposobu polega na tem, iż do wykonania budowy nie potrzeba zakładać rusztowania pod całym stropem, a tylko w tych miejscach, gdzie mają być wykonane belki T-owe, zakłada się pojedyncze podpory, przez co zaoszczędza się materiały, a trudne do przenoszenia belki

T-owe mogą być łatwo i bez żadnych form wykonane na miejscu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób budowy stropów i dachów z zespołów żelazobetonowych, znamienny tem, że płyty drażone (1) o skośnie ściętych ściankach bocznych układa się końcami jedna przy drugiej na murze względnie na podporze drewnianej (7) tak, iż pomiędzy końcami sąsiednich płyt drażonych pozostaje odpowiednia przestrzeń wolna, w którą wkłada się uzbrojenie żelazne, wiążąc je z uzbrojeniem (2) płyt (1), poczem zapełnia się betonem, ubijając go w formie belki o przekroju T-owym, która to belka swemi skośnemi bokami dolnemi zakleszcza się z płytami (1).

2. Płyta drażona do wykonania budowy w sposób według zastrz. 1, znamienna tem, że powierzchnia górna płyty drażonej (1) posiada z końców odsadzki w kształcie progu.

Constantino Constantini.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

